

Yozlaşmanın Neresindeyiz

– M.Nihat Malkoç · 21 Aralık 2010

Zor bir çağda yaşadığımız aşikâr... Bilmem bu fikrime katılır mısınız? Zorluğu bir değil ki yirmi birinci asrın.... Her şeyden evvel dünya yaşlı adamlar tarafından yaşlı fikirlerle yönetiliyor. Her ne kadar teknoloji çağında yaşıyorsak da kafa yapılarımız birkaç asır evvelkinden hiç de farklı değil. Zaman su gibi akmış ama belleğimiz o derecede tazelenmemiş. Fikirlerimiz hâlâ yerinde sayıyor. İki ileri bir geri gidiyoruz.

Bu zamanın en büyük hastalığı şüphe yok ki ahlâkî kayıtsızlıktır. Mantık çerçevemiz ne yazık ki her geçen gün küçülüyor. Oysa değişimin mantığı, bu çerçevenin genişlemesini öngörüyor. Kayıtsızlık almış başını gidiyor. Başını kuma gömen insanlık, kendi iç dünyasına hapsolmuş... Öyle ki gözler ışıkla yüz yüze gelmemek için kapandıkça kapanıyor.

Özündeki iyi nitelikleri birtakım dış etkenlerle zamanla yitirmek, soysuzlaşmak, özünden uzaklaşmak, bozulmak, dejenere olmak, tereddit etmek anlamlarını içeren yozlaşma kavramı, bahtımıza set çeken büyük bir engeldir. Bunu aşamadığımız sürece bugünlere hapsolmaya mahkûmuz. Böyle kaldıkça yarına ışık götürme hayalimiz de sözde kalacaktır.

İyi veya kötü, değişim sınır tanımıyor. Şimdilik insanî kimliğimiz kısmen korunsa da kültürel kimliğimiz çoktan ayaklar altına alınmıştır. Kendini reddetmeyle başlayan ve gelişen bu süreç, bozulmaları daha da hızlandırarak farklı tutumları mutlak değer kabul ediyor. Değerler anaforundaki gelgitler kimliğimizin yeni rengini ve şeklini belirliyor.

İyi niteliklerimizi her geçen gün yitiriyoruz. Bunun sınırları ve çerçevesi kişiden kişiye değişse de mutlak manada bir kaybın süregeldiği ve öylece gittiği, inkârı kabul bir durum değildir. Peki, yerlerine yenilerini koyabiliyor muyuz? Başka bir açıdan bakarsak, yeniler eskileri karşılıyor mu? Dökülen su bardağı doldurmaya muktedir mi?

Çağdaşlaşmak için bizi biz yapan asırlık kıymet hükümlerini bir celsede boşamak elzem midir? Uyuşmuyor mu dünün değer yargılarıyla bugünküler? Şayet öyle düşünülüyorsa bu mantık açmazına kim ya da kimler yol açıyor? Değer yargılarının zamanla değişmesi normal midir? Değişen dünyanın neresinde durmalıyız? Uyum problemlerinin çözümü teslimiyet midir? Sorular zihnimizi kemirdikçe meselenin bir sarmaşık misali ruhumuzu sardığını anlayabiliriz. Bu sarmaşığı çözüp sarmaldan kurtulmak bizim elimizde değil midir?

Çözümü uzaklarda aramak asırlık gafletimizdir. Bu yozlaşma düğümünü düğümü atanlar çözebilir. O zaman doktor da, hasta da aynı mı? Yaşadıklarımıza öğrenilmiş çaresizlik demek yanlış olmaz. Aslında

çaresiz değiliz hiçbir zaman. Fakat bir kere çaresiz olduğumuza inandırmışız kendimizi. Hissiyatımız mahkûmiyet psikolojisi içerisinde kıvranıyor.

Bu hayatın yoz çizgilerini çizenler perde arkasından neticeyi merakla bekliyorlar. Dört koldan kuşatılmışız hayatın orta yerinde. Her türlü çıkış yolu açık olsa da ruhumuzun kavşaklarında müfrezeler nöbet tutuyor. İkna timleri geceleri bile gözlerini kırpmıyor. Kalbimizin mutmain olması için yeni stratejiler geliştiriyorlar. Kanmamak lazım hiçbirine.

Karşımıza dikilen suretler, karanlığı aydınlık göstermenin uğraşı içindeler. Ellerindeki kırmızı kalemlerle ruhumuzun güzergâhını çiziyorlar. Yüzlerinden gülücükler yayılsa da içlerindeki kin ve nefret, basiretli gözlerden kaçmıyor. Bizden biriymiş gibi karşımıza dikilerek, ilk fırsatta saflarını kaydırıyorlar. Onlarla birlikte safların safları da kayıyor. Saflar bir kez değişmeye ve dönüşmeye görsün hakikatler anında ters yüz olur; öyle de oluyor.

Dört koldan saldırılara karşı tutunmak, sağlam ızanla ve kalbe değen ezanla mümkündür. İmbikten çekilen fikir kırıntıları zayıfsa, kolayca yön değiştirebilirler. Nezaketin dayanılmaz hafifliğiyle karşımıza çıkanlar, ruhumuza ilıştirdikleri maymuncuklarla gönül kapılarımızı açarak, iç dünyamızı parselleyebilirler. Kapılara müfrezeler yerleştirmekten başka tedbir de yoktur. Bu müfrezeler de mazinin ayakta kalan ve canlılığını muhafaza eden kaidelerinden başka bir şey değildir. Onlara ne kadar sıkı sarılırsak kurtuluştan o derece emin oluruz. Kim ne derse desin yarınlarmız dünün güçlü ışıklarıyla aydınlanacaktır.